

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2025, č. j. 122402/2025/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2025, č. j. 37 A 73/2025-11,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Kutná Hora (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 18. 7. 2025, č. j. MKH/069270/2025, částečně odmítl žádost žalobce ze dne 29. 4. 2025 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným usnesením odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s. pro zjevné zneužití práva.

[4] Proti usnesení krajského soudu nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností, jejíž součástí učinil také žádost o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.* Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[6] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 11. 2025, č. j. 4 As 239/2025-10, stěžovateli osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti nepřiznal (výrok I.). Současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti (výrok II.) a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. (výrok III.). Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení uvedeného usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku, resp. nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 10. 11. 2025. Lhůta 15 dnů stanovená k zaplacení soudního poplatku a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem počala běžet dne 11. 11. 2025 a uplynula v úterý dne 25. 11. 2025.

[7] Stěžovatel však v soudem stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu soudu reagoval pouze podáním ze dne 12. 11. 2025, v němž s odkazem na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích požádal, aby Nejvyšší správní soud řízení nezastavoval. Stěžovatel však nesdělil žádné relevantní okolnosti, pro které by měl Nejvyšší správní soud takto postupovat. Poukázal jen na svou nemajetnost, která však nemůže sama o sobě naplnit podmínky pro postup soudu podle uvedeného ustanovení zákona o soudních poplatcích za situace, kdy osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti nebylo stěžovateli přiznáno proto, že podaná kasační stížnost ve skutečnosti nesleduje ochranu veřejných subjektivních práv stěžovatele, tedy nehledě na jeho majetkové poměry. Smyslem podání podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nadto není polemika s důvody, pro něž Nejvyšší správní soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).

[8] Stěžovatel ve shora uvedeném podání rovněž namítl podjatost všech členů čtvrtého senátu Nejvyššího správního soudu. Důvodem tvrzené podjatosti však mělo být pouze to, že se tento senát omezuje na postup s cílem zabránit projednání stěžovatelovy věci. Námitka podjatosti je zjevně nedůvodná, neboť se opírá výlučně o to, jak čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu rozhodl o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 věta poslední s. ř. s., a např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. Nao 166/2019-28, ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56, ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019-39, či ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41).

[9] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. O tomto

pokračování

nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl přitom stěžovatel předem v usnesení č. j. 4 As 239/2025-10 poučen.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další nedostatek v podmínkách řízení o kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl usnesením č. j. 4 As 239/2025-10 vyzván, soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, nebo ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2025

Mgr. Petra Weissová  
předsedkyně senátu